

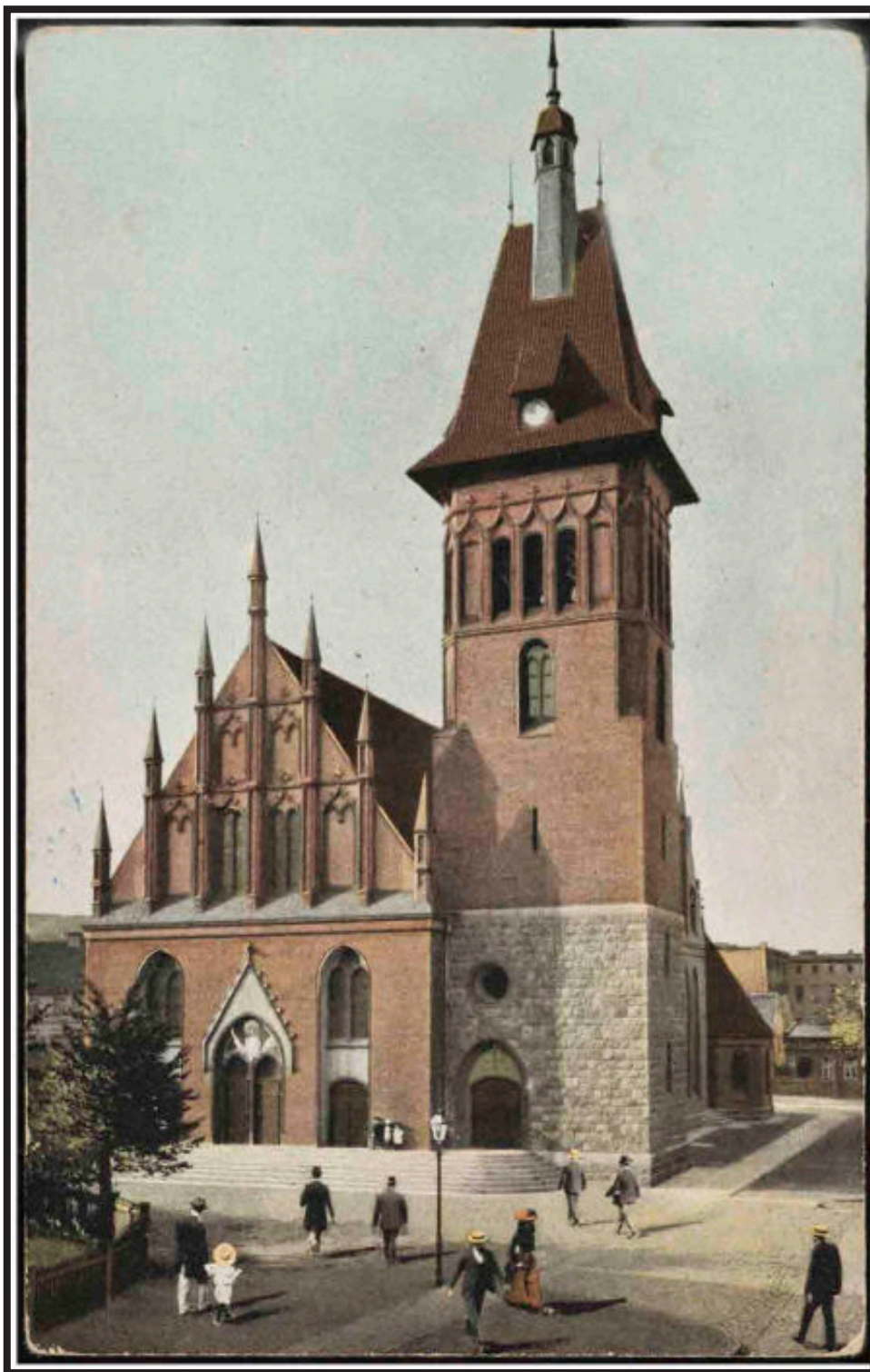
U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

Numer 34 (551)

Mierzeszyn, lipiec 2023 r.

ISSN 2082-0089 Rok 14

Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.

**KOŚCIÓŁ ZBAWICIELA
GDAŃSK SIEDLCE**

KOŚCIOŁY EWANGELICKIE MIERZESZYNA i GDAŃSKA SIEDLEC

Historia tych kościołów rozpoczęła się w tym samym czasie: przełom XIX i XX wieku. Kościoły te wybudowano dla wspólnot ewangelickich. Były dedykowane Zbawicielowi. Posiadają tego samego, sławnego architekta: Ludwiga von Tiedemanna z Poczdamu (choć urodził się w pobliżu Gdańska). Protektorem tych świątyń była niemiecka cesarzowa Augusta (żona Wilhelma II). Ewangelickie poświęcenie kościołów odbyło się prawie w tym samym czasie - w Gdańsku Siedlcach 17 września 1901 roku a - w Mierzeszynie 31 października 1902 roku. Patrząc na te kościoły widzimy ich wielkie podobieństwo, choć kościół w Siedlcach był bardziej okazały! Niestety, dalsza historia tych świątyń okazała się tragiczna. Kościół Zbawiciela w Gdańsku Siedlcach został w wyniku II wojny światowej poważnie uszkodzony i po około dziesięciu latach rozebrany. Pozostał tylko w pamięci niewielu... Znalazł także swoje miejsce w tej mierzeszyńskiej gazecie parafialnej. Natomiast kościół Zbawiciela w Mierzeszynie został ocalony w czasie II wojny światowej. Lata powojenne okazały się jednak trudne. Świątynia ulegała stopniowemu niszczeniu. Dopiero w latach osiemdziesiątych XX wieku została przekazana Kościołowi katolickiemu. Kościół ten dzięki Parafianom Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie i jego proboszczowi, ks. Gerardowi Borysowi został wyremontowany i od przeszło trzydziestu lat służy kultowi Bożemu. Został poświęcony Najświętszemu Sercu Pana Jezusa (27 maja 1990 roku). Nadal jest upiększany. Szkoda jednak, że podobna świątynia w Gdańsku Siedlcach już nie istnieje...

ks. ANDRZEJ SOWIŃSKI

NIEISTNIEJĄCY KOŚCIÓŁ ZBAWICIELA HEILANDSKIRCHE W GDAŃSKU SIEDLCACH

Do 1945 roku nad panoramą gdańskich Siedlec (niem. Schidlitz) górowała wieża kościoła Zbawiciela. Świątynia ta powstała na potrzeby nowoutworzonej w 1895 roku gminy luterańskiej w rozwijającej się dzielnicy Gdańska. Budowla nosiła oficjalną nazwę Heilandskirche. Warto ją odróżnić od istniejącego na Zaroślaku od XVII wieku Salvatorkirche (tłumaczonego na język polski także jako Kościół Zbawiciela). Na dawnych pocztówkach z okresu międzywojennego najczęściej natomiast pojawia się określenie Evangelische Kirche Schidlitz.

Kościół usytuowano w centrum dzielnicy, znajdował się on na roku ulic Kirchenweg i Karthäuser Straße

(dzisiejszej Kościelnej i Kartuskiej), na obecnie niezabudowanej parceli obok budynku VIII LO. Autorem projektu kościoła był Poczdamski architekt Ludwig von Tiedemann (1841-1908) urodzony w dzisiejszym Rusocinie pod Gdańskiem. Był on uznanym twórcą szeregu świątyń, a także budowli publicznych m. in. w Berlinie, Poczdamie i Halle. Zaprojektował także ewangelicki Erlöserkirche (Kościół Odkupiciela, dzisiejszy kościół garnizonowy św. Jerzego) w Sopocie. Dla świątyni na Siedlcach zaproponował on formę w duchu modnego wówczas neogotyku. Był to budynek na planie wydłużonego prostokąta, z węższym, krótkim i prosto zamkniętym prezbiterium. Od południa do głównej nawy przylegały dwie poprzeczne przybudówki, tworzące nawę boczną z emporą organową. W północno-zachodnim narożniku znajdowała się wieża na planie prostokąta, a w narożniku północno-wschodnim ośmioboczne baptysterium. Budowę prowadzono w latach 1900-1901. Kościół wzniesiono niemal w całości z czerwonej cegły, jedynie przyziemie wieży otrzymało kamienne mury. Całość nakryto stromymi, ceglаныmi dachami. Obie ściany szczytowe oraz ściany przybudówek otrzymały trójkątne szczyty dzielone smukłymi sterczynami. Z repertuaru form gotyckich architekt wykorzystał także wąskie ostrołukowe okna i portale oraz dekorację maswerkową. Miniaturowe daszki sterczyn oraz zakończenie hełmu wieży wykonano z blachy miedzianej. Budowla miała też akcent lokalny - okna i dekoracyjne podziały muru ponad 50-metrowej wieży oraz jej hełm wzorowano na Wieży Więziennej z Zespołu Przedbramia Ulicy Długiej. Świątynia zajmowała łączną powierzchnię ponad 600 mkw. W kościele zaplanowano 565 miejsc siedzących w nawie głównej oraz 228 na emporze organowej. Na rysunkach inwentaryzacyjnych dostrzec można dwa rzędy ław w nawie głównej skierowanych ku ołtarzowi oraz poprzecznie ustawione ławy na emporze. Już na etapie budowy zaplanowano montaż organów, które wykonała firma Sauer z Frankfurtu n. Odą, a w wieży umieszczono trzy dzwony oraz mechanizm zegarowy. Łączny koszt budowy wraz z wyposażeniem wnętrza wyniósł 136.000 marek. Świątynia poświęcona została 17 września 1901 roku z udziałem cesarzowej Augusty, żony cesarza Wilhelma II.

Pierwszym pastorem parafii był Theodor Voigt, pełniący tę funkcję w latach 1895-1901. Od 1901 roku proboszczem parafii był pastor Albert Gustav Otto Hofmann, który służył jednocześnie jako protestancki kapelan gdańskich więzień. Jego następcą został w 1933 roku pastor Max Stelter. Z parafią związany był także cmentarz ewangelicki położony przy ul. Kartuskiej 171. Towarzyszący mu niezachowany dom przedpogrzebowy został zbudowany w 1905 roku.

W 1945 roku, w wyniku działań Armii Czerwonej, kościół uległ poważnym uszkodzeniom - runął dach i sklepienia oraz hełm wieży, a wnętrze zostało wypalone. W czasie powojennej odbudowy Siedlec nie zdecydowano się na odtworzenie kościoła. Został on rozebrany w latach 1955-1957. W tym samym czasie, w 1956 roku, likwidacji uległ pobliski cmentarz przekształcony w miejski park, z zachowanym zarysem alei kasztanowej.

dr ANNA FRĄCKOWSKA

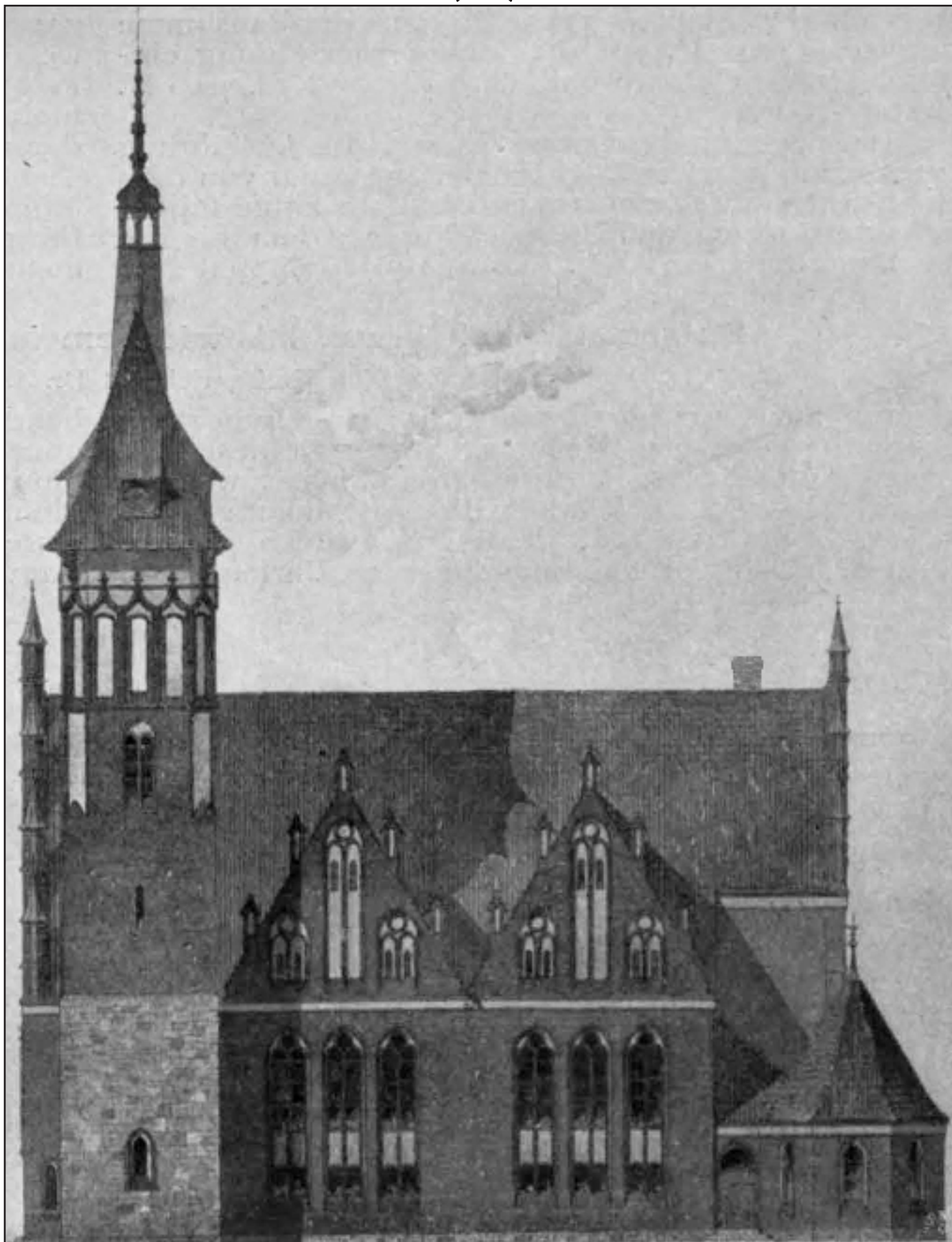
Dawna ulica Kartuska w Gdańsku Siedlcach. W głębi ewangelicki kościół Zbawiciela. Niestety, świątynia ta została w czasie II wojny uszkodzona przez działania sówietów. W latach pięćdziesiątych XX wieku została całkowicie rozebrana. Szkoda! Tak bardzo przypomina kościół w Mierzeszynie...

Nieistniejący ewangelicki kościół Zbawiciela w Gdańsku Siedlcah przy ul. Kościelnej.

Jeden z najpiękniejszych kościołów neogotyckich Gdańska i Pomorza Gdańskiego...

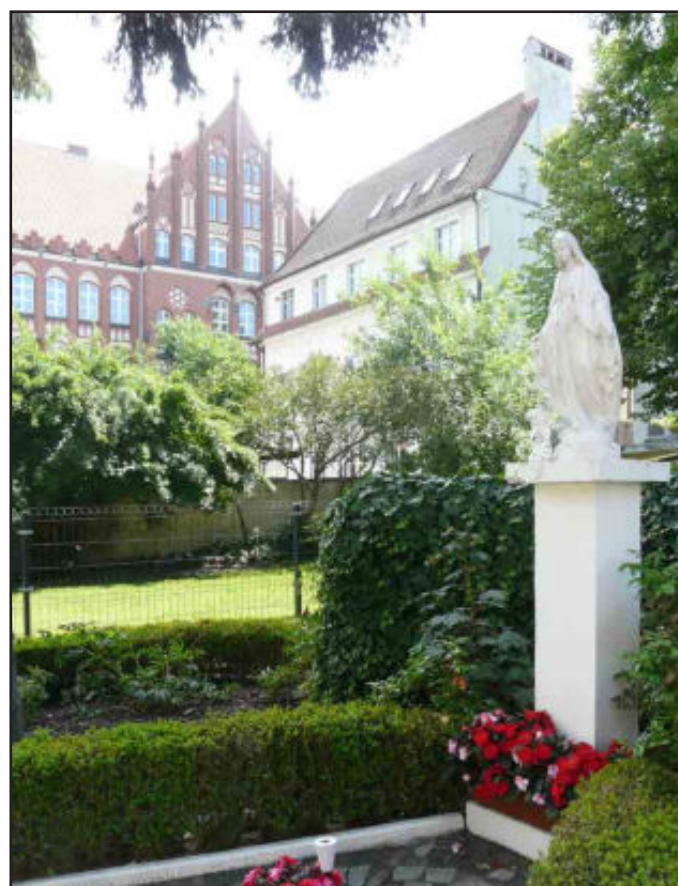

Ulica Kościelna nr 3 w Gdańsku Siedlcach. Z lewej strony znajdował się ewangelicki kościół Zbawiciela. Z prawej dawne zabudowania gminy ewangelickiej (obecnie Dom Sióstr Wspólnej Pracy od Niepokalanej Maryi).

Przy ul. Kartuskiej w Gdańsku Siedlcach w miejscu dawnego kościoła znajduje się tablica informacyjna o nieistniejącym kościele Zbawiciela.

W pobliżu terenu pokościelnego jest kapliczka Matki Bożej Niepokalanej (teren sióstr zakonnych). W głębi budynek VIII LO.

NOWI DIAKONI KOŚCIOŁA GDAŃSKIEGO

W sobotę, 24 czerwca 2023 roku w Bazylice Archikatedralnej w Gdańsku Oliwie Ks. Biskup Piotr Przyborek udzielił święceń diakonatu trzem alumnom Gdańskiego Seminarium Duchownego: Mateuszowi Glembinowi (pochodzącemu z Parafii Świętych Aniołów Stróżów w Mrzeżynie), Mateuszowi Woronieckiemu (z Parafii św. Antoniego Padewskiego w Kosakowie) i Patrykowi Zyberty (z Parafii Chrystusa Miłosiernego w Gdyni Redłowie).

W homilii Ks. Biskup powiedział m.in.: (...) *Pan Bóg wybrał uroczystość św. Jana jako dzień święceń diakonatu, aby św. Jan Chrzcziciel patronował nowo wyświęconym diakonom przez całe życie i wskazywał drogę w późniejszym kapłaństwie. Czytając Dzieje Apostolskie uświadamiamy sobie, że diakoni zostali powołani do tego, by pełnić posługę Caritas. Spotykamy diakona Szczepana, który głosi Ewangelię o Chrystusie i za to oddaje swoje życie. Chwilę później spotykamy diakona Filipa, który nawraca dworzanina królowej Kandaki. Widzimy, że Kościół obdarza was ogromnym postaniem, aby czynić Chrystusa obecnym w sercu drugiego człowieka (...).*

Postaci z fragmentu odczytanej Ewangelii mogą być znakiem, w jaki sposób pełnić posługę diakona. - Od Elżbiety i Zachariasza możemy nauczyć się, jak bardziej przybliżyć do Chrystusa i głosić Go z radością. Rodzicom narodził się syn. Ósmego dnia należało dziecię ochrzcić i nazwać je. Zachariasz nie mógł odpowiedzieć na pytanie, jak nazwać syna, ponieważ od dziewicy miesiąc nie mówił. Elżbieta wybrała dla dziecka imię Jan, bo jest wierna słowu, które Anioł Gabriel wyrzekł do Zachariasza: „Jan będzie

mu na imię”. W Elżbiecie możemy zobaczyć wzór tego, w jaki sposób dać się prowadzić Duchowi Świętemu i rozemnać, że prowadzi On nas do tego, żebyśmy potrafili rozpoznać Chrystusa, a w Nim prawdziwego Zbawiciela świata, naszego Boga i Pana (...).

Imię Jan nie było tradycją rodu Zachariasza, a darem od Pana Boga. Poprzez Jana Bóg chce okazać miłosierdzie całemu światu. On przygotuje ludzkość na przyjście Mesjasza i będzie wskazywał do prostowania ścieżek. Szczególną posługą diakona jest umiejętność rozpoznania Chrystusa w sercu drugiego człowieka. Jest to stosunkowo proste, gdy bliźni jest dobry i wierny Panu Bogu. Dużo trudniej zobaczyć Boże dziecko w człowieku, który jest na marginesie społecznym lub po prostu nie darzymy go sympatią (...).

- W wyborze imienia najważniejsze jest nie to, co chcą widzieć w was rodzice, ale co pragnie dostrzec w was Bóg. W imieniu zawarte jest powołanie i ważne, żeby to powołanie wypełnić. Podczas przyjmowania święceń diakonatu Pan Bóg patrzy na was z miłością, poprzez sakrament, czyli widzialny znak niewidzialnej łaski. Bóg daje wam łaskę, żebyście wykonali w najpiękniejszy sposób swoje powołanie zawarte w imieniu dziecka Bożego, imieniu diakona i imieniu kapłana. Bóg widzi, co jest w waszych sercach i pomoże zanieść to drugiemu człowiekowi (...).

Na zakończenie Mszy świętej Ks. Biskup Piotr Przyborek wręczył w imieniu Ks. Arcybiskupa Tadeusza Wojdy SAC Metropolity Gdańskiego dekrety kierujące ich do posługi w parafiach Archidiecezji Gdańskiej. Diakon Mateusz Glembin został skierowany do Parafii Wniebowzięcia NMP w Żukowie, diakon Mateusz Woroniecki do Parafii św. Ojca Pio w Gdańsku Ujeścisku a diakon Patryk Zyberty do Parafii Chrystusa Króla i bł. Alicji Kotowskiej w Wejherowie.

GG

JUBILEUSZ 70. ROCZNICY URODZIN PANA WŁADYSŁAWA ORNOWSKIEGO
25 czerwca 2023 roku

SZCZĘŚĆ BOŻE PANIE WŁADKU!

PARAFIA MIERZESZYŃSKO-PRZYWIDZKA PO ZABORACH POLSKI (1772-1795)

Dnia 5 sierpnia 1772 roku wszedł w życie traktat rozbiorowy, na mocy którego do państwa pruskiego inkorporowano dawne Prusy Królewskie (bez Gdańska) i między innymi administrowaną przez Jana Trembeckiego królewską Mierzeszyn oraz połączoną unią personalną parafię mierzeszyńsko-przywidzką.

Rozbiór ten dopełniło utworzenie w rok później prowincji Prusy Zachodnie i kolejne rozbiory dokonane w 1793 i 1795 roku i włączające całe Pomorze Gdańskie z jego stolicą do państwa pruskiego.

Wraz ze zmianami administracyjnymi zaszły też zmiany w administracji i sytuacji prawnej Kościoła katolickiego na Pomorzu Gdańskim, który planował podporządkować sobie król pruski dążący do sprostamentyzowania parafii katolickich.

W wyniku rozbioru zerwana została łączność Kościoła pomorskiego ze stolicą diecezji kujawsko – pomorskiej Włocławkiem, który znalazł się w zaborze rosyjskim, a archidiakoniat pomorski i dekanat gdański, do którego należała parafia mierzeszyńsko-przywidzka w pruskim. Administrowali nim z mianowania biskupa kujawskiego wikariusze generalni, którzy wraz z podległymi sobie proboszczami zobowiązani zostali do złożenia przysięgi wierności i posłuszeństwa królowi pruskiemu i jego prawowitym następcom (homagium), aby utrzymać pod swą administracją przydzielone im parafie.

Dnia 25 września 1772 roku na zamku malborskim stawili się wraz z innymi hołdownikami celem rejestracji i przedstawienia pełnomocnictw duchowni pomorscy, a wśród nich administrujący parafią mierzeszyńsko-przywidzką od 1765 roku (wcześniej jako filia należała do parafii w Pręgowie) komendariusz ksiądz Krzysztof Kozikowski rezydujący na stałe w Żuławce, gdzie pełnił funkcję kapelana i jego następcą od grudnia 1772 roku wikariusz z Giemlic Andrzej Gehrman.

W dwa dni później duchowni pomorscy przed komisarzami królewskimi „z radosnym sercem” na specjalnym formularzu przygotowanym już w maju 1772 roku, a więc przed podpisaniem traktatu rozbiorowego złożyli przysięgę („*Formular des Erbhuldigungseides für die römisch-katholische Parochos, Capellaine, Administratores, Cooperatores und Curatos in Westpreussen*”). Duchowieństwo zostało przy tym do wpływania w duchu wiernopoddaństwa na wiernych i penitentów, też w konfesjonale oraz do denuncjowania wszelkich objawów

antykrólewskich i antypruskich. Duchowny, który by złożonemu ślubowaniu się sprzeniewierzył nie mógłby liczyć na żadne przebaczenie „*ni w tym, ni w tamtym życiu*”.

W marcu 1781 roku mimo różnych trudności do parafii mierzeszyńsko-przywidzkiej dotarł wizytator biskupi kanonik lwowski Jan Bastkowski, który w protokole powizytacyjnym zapisał między innymi, że chociaż w Mierzeszynie znajdował się kościół parafialny, to ze względu na to, iż plebania i zabudowania gospodarcze były zrujnowane komendariusz mieszkał za zgodą wikariusza generalnego (oficjała) na plebanii przy kaplicy w Przywidzu. Parafię zamieszkiwało w 10 wsiach (Mierzeszyn, Przywidz, Klonowo Dolne, Klonowo Górne, Pomlewo, Szklana Góra, Miłowo, Stara Huta, Katarynki, Michalin) 120 katolików, z których do komunii wielkanocnej przystępowało 97. Dochód na utrzymanie komendariusza pochodził z tacowego i dzierżawy łąnów kościelnych w Mierzeszynie. Administrator parafii ksiądz Andrzej Gehrman znał częściowo język polski i łaciński i był człowiekiem przykładowym. W kościele mierzeszyńskim msze odprawiał w co trzecią niedzielę i w święta, a w jego sąsiedztwie funkcjonowała powstała w 1760 roku dzięki fundacji tenutariusza Jana Trembeckiego w drewnianej chacie katolicka szkoła parafialna (schola parochialis odnotowana po raz pierwszy w czasie wizytacji w 1765 roku).

Kolejna wizytacja kanoniczna dekanatu gdańskiego i parafii mierzeszyńsko-przywidzkiej odbyła się dopiero we wrześniu 1824 roku.

W 1786 roku, władze pruskie zatrudniły w Mierzeszynie pochodzącego z miejscowości Herzberg w Łużycach Dolnych czterdziestodwuletniego ewangelickiego nauczyciela Johanna Gottfrieda Zachariasa, który w tym samym roku ożenił się z pochodzącą ze Straszyna Anną Pape. Z tym też rokiem szkoła została przekształcona w szkołę ewangelicką, w której nauka odbywała się obowiązkowo dla dzieci w wieku od 5 do 14 lat na podstawie królewskiego regulaminu dla szkół wiejskich z 1763 roku.

W 1782 roku komendariusz ksiądz Andrzej Gehrman został zastąpiony przez wcześniejszego kapelana w Żuławce komendariusza księdza Andrzeja Bielskiego. W parafii mierzeszyńsko-przywidzkiej pracował do 1792 roku. Jego następcą został komendariusz ksiądz Franciszek Garendt, który doczekał się nastania w 1795 roku III rozbioru Polski. Formalnie pełnił on funkcję wikariusza w Przywidzu. 25 kwietnia 1796 roku po akceptacji przez władze pruskie objął beneficjum w Wysinie.

DARIUSZ DOLATOWSKI

CAPUT ANGULI CHRISTUS CLARUS MONS – MIERZESZYN ANNO DOMINI 2023

*Z porzeczeniem, modlitwą i benedyk-
cją, poświęcając episkop
Janowskiemu Matko.*

o. Sebastian Matko

*Jadua Góra,
4 lipca 2023 r.*

*o. Samuel
P. Lubli. OSPPE*

w ostatnim czasie...

ZOSTAŁA OCHRZCZONA:

1. ZOFIA RÓŻA FORMELA, zam. Mierzeszyn, ur. 3 lipca 2022, och. 1 lipca 2023 (rodzice wyrażają zgodę na publikację informacji).

ZAPOWIEDZI PRZEDŚLUBNE:

1. MARCIN DAWID GLIŃSKI, zam. Domachowo i MARIA AGATA SZYCA, zam. Borucino k. Kamienicy Szlacheckiej (narzeczeni wyrażają zgodę na publikację informacji).
2. KRYSZTIAN SARGIEWICZ, zam. Gdańsk Jasień i KINGA ANNA REKOWSKA, zam. Mierzeszyn (narzeczeni wyrażają zgodę na publikację informacji).

ZMARLI:

1. ERYKA GERTRUDA ŻUREK, zam. Domachowo, ur. 25 września 1923, zm. 12 czerwca 2023, pogrzeb odbył się 17 czerwca 2023 w Mierzeszynie - Pruszczu Gdańskim (rodzina wyraża zgodę na publikację informacji).
2. ANNELIESE KRANICH, zam. Zaskoczyn, ur. 26 grudnia 1929, zm. 13 czerwca 2023, pogrzeb odbył się 16 czerwca 2023 w Gdańsku Oruni (DPS wyraża zgodę na publikację informacji).
3. HENRYK CIECHANOWICZ, zam. Miłowo, ur. 21 lutego 1950, zm. 18 czerwca 2023, pogrzeb odbył się 22 czerwca 2023 w Mierzeszynie (rodzina wyraża zgodę na publikację informacji).

PODZIĘKOWANIE ZA OFIARY NA REMONT KOŚCIOŁÓW MIERZESZYŃSKICH: ROK 2023

321. Teresa i Józef Bąk, Błotnia
322. Kinga Kolbusz, Olszanka
323. Danuta Szymańska, Mierzeszyn
324. Krzysztof, Katarzyna Jurewicz, Malbork
325. Michał Luther, Gdańsk
326. Rodzina Banasik, Mierzeszyn
327. Anna i Ryszard Masełbas, Warcz
328. Ewa Żurek, Domachowo
329. Krystyna i Jan Surma, Zaskoczyn
330. Lidia Kuklińska, Błotnia
331. ks. kanonik Gerard Borys, Zblewo
332. Irena Dorawa, Zblewo
333. Dariusz Radecki, Zaskoczyn
334. Elżbieta Langowska, Domachowo
335. Dorota Łyskowska, Domachowo
336. Halina Jurek, Mierzeszyn
337. Krystyna Owczarzak, Domachowo
338. Krystyna i Tadeusz Butowscy, Olszanka
339. Mirela i Artur Kowalscy, Mierzeszyn
340. Ludwika i Jerzy Meier, Mierzeszyn
341. Marcin Gliński, Domachowo
342. Janina Kluskiewicz, Błotnia
343. Teresa i Jan Koziorzębscy, Olszanka
344. Stanisława i Jan Leśniak, Błotnia
345. Zofia, Janina Kluskiewicz, Błotnia
346. Brunon Wenta, Warcz
347. Maria Fryca, Mierzeszyn
348. Krystian Sargiewicz, Gdańsk Jasień
349. Kinga Rekowska, Mierzeszyn
350. Beata i Ryszard Rywaczy, Mierzeszyn
351. Lucyna Bach, Miłowo
352. Gertruda Rojkiewicz, Mierzeszyn
353. Teresa Groszek, Mierzeszyn
354. Beata i Daniel Formela, Mierzeszyn
355. Bożena i Roman Kolka, Warcz
356. Anna i Ryszard Masełbas, Warcz
357. Halina Ronowicz, Błotnia
358. Zofia, Janina Kluskiewicz, Błotnia
359. Janina i Adam Sikorscy, Błotnia
360. Pelagia Malec, Mierzeszyn
361. Mieczysława Stosio, Mierzeszyn
362. Marta Meier, Mierzeszyn
363. Zuzanna Bliszczyk, Domachowo
364. Władysław Gajęcki, Domachowo
365. Helena Stosio, Domachowo
366. Jadwiga Lewandowska, Pruszcz Gdański
367. Agnieszka i Wojciech Napiórkowscy, Mierzeszyn
368. Krystyna Gwóźdź, Warcz
369. Helena i Marian Szulejewscy, Zaskoczyn
370. Beata i Piotr Sildatk, Mierzeszyn

Wszystkie w/w osoby akceptują publikację swoich danych osobowych

UROCYSTOŚĆ BOŻEGO CIAŁA W PARAFII ŚW. BARTŁOMIEJA APOSTOŁA W MIERZESZYNIE

rok	wioski	2020	Pandemia coronavirusa
2011	Domachowo	2021	Pandemia coronavirusa
2012	Błotnia, Olszanka	2022	Warcz
2013	Mierzeszyn	2023	Błotnia, Olszanka
2014	Zaskoczyn	2024	Domachowo
2015	Warcz	2025	Mierzeszyn
2016	Domachowo	2026	Zaskoczyn
2017	Olszanka, Błotnia	2027	Warcz
2018	Mierzeszyn	2028	Olszanka, Błotnia
2019	Zaskoczyn	2029	Domachowo

Z KOŚCIOŁEM NA MISYJNYCH DROGACH

Mierzeszyn, 23 lipca 2023

2023
AKCJA ŚW. KRZYSZTOF

1 GROSZ ZA KILOMETR
NA ŚRODKI TRANSPORTU DLA MISYJNARZY

Bądź wdzięczny Panu Bogu za bezpiecznie przejechane kilometry i wspomóż misjonarzy

MIVA Polska

MIVA Polska, ul. Błyszewska 1, skr. poczt. 112, 03-729 Warszawa 4
tel. 22 678 59 83, e-mail: biuro@miva.pl, www.miva.pl
Nr konta: 69 1240 1037 1111 0000 0691 6802
Tytułem: Darowizna - pojazdy na misje

Znajdź nas na:

Dawny ewangelicki kościół Zbawiciela w Mierzeszynie. Obecnie filialny kościół Najświętszego Serca Pana Jezusa Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.

STRONA INTERNETOWA

PARAFII: www.parcyfa.ia3k.pl

CMENTARZA: www.mogily.pl/mierzeszyn

NUMER KONTA PARAFIALNEGO Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie
 PL 34 8335 0003 0303 2437 2000 0001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP
 Bank Spółdzielczy w Pruszczu Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE – Gazeta Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.
 Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.
 Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzemińska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.
 Wydawca: Parafia św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYN, tel. (0048) 58 682 81 78,
 e-mail: mierzeszyn@diecezjagdansk.pl Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.